

[Undervisningsministeren]

Et andet argument for, at vi skal have en justering, er hensynet til de små skoler, herunder også de private gymnasier, hvoraf langt de fleste jo er meget små. Hvis vi kører videre med grendelingen, som SF pludselig er blevet så meget tilhænger af – socialdemokratiet tilsyneladende også, men der er dog stadig håb, når man læser socialdemokratiske udtalelser – men altså hvis vi kører videre med gymnasiet, som det er i dag, vil den ene gren efter den anden forsvinde; den ene egn efter den anden vil miste først det ene fag, så det andet. Den nye struktur tilsigter at gøre det muligt også for mindre gymnasier, også for de gymnasier, der mister 40 pct. af deres klientel i løbet af de næste 10–15 år – det vil ske for nogle af dem, det er der ingen tvivl om – at bevare flere fag, fordi man kan melde sig til dem på tværs af linjer, i hvert fald nogle af dem. Efter regeringens mening kan der også være perspektiv i, at man i et beskedent omfang kan vælge på tværs af årgange. Dette sidste må vi selvfølgelig overveje, hvis der er modstand imod det, men jeg mener, det ville være godt for de pågældende fag, og det ville være godt, hvis vi vil øge elevernes valgmuligheder mest muligt.

Et tredje argument for, at vi skal have en justering af gymnasiestrukturen, er hensynet til fremmedsprogene. Vi har f.eks. i dag en situation, hvor gymnasieeleverne i den matematiske linje, som tegner sig for et sted mellem $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af eleverne, ender med at have haft tre sprog, som de ikke rigtig kan noget af. For det første mener jeg, det er vigtigt, at alle har engelsk på højt niveau hele vejen igennem. For det andet mener jeg, det er vigtigt, at man som matematiker, når man har et sprog derudover, virkelig også kommer op på et højt niveau i dette sprog, sådan at man kan læse aviser, sådan at man kan forstå fjernsynsudsendelser, sådan at man kan komme i den situation, at man selv kan lære videre. Det kan man nemlig kun, når man kommer op på et vist niveau.

Derfor må målet være for gymnasiet ligesom for højere handelseksamen, at alle bør ende med at have to sprog på højt niveau; de skal i hvert fald have mulighed for det. Det har de ikke i dag. Altså fremmedsprogene skal styrkes, også timetalsmæssigt, og det er den tredje grund til, at vi skal ændre gymnasiet.

Så er det også vigtigt – og det kan man sige er en fjerde grund – at fagene får så store timetal, at eleverne oplever timerne som sammenhængende. Har man ikke også i SF hørt om, at der tales om den splittede hverdag i gymnasiet – den atomiserede fagdelte struktur? Har hr. Riishøj aldrig hørt denne bebrejdelse mod det nuværende gymnasium? Jeg har og ikke mindst fra mange af dem, som står hr. Riishøj nær.

Ja men skulle vi så ikke prøve at lave en struktur, hvor vi undgår entimesfag, og hvor vi ved indførelse af årsnorm i stedet for ugenorm sikrer, at visse fag kun har to timer på et klassetrin, og at man så gennem semesterundervisning kan sikre, at man i højere grad får disse timer samlet i blokke, så der bliver sammenhæng i hverdagen?

Endelig vil jeg nævne, at jeg synes, der er et perspektiv i at gøre plads til visse nye fag; det er den femte begrundelse for, at vi bør have en justering. Der er jo gjort mange forsøg med forskellige nye fag. Lad os dog give en plads på skemaet til f.eks. et teknikfag – måske også et filosofifag. Ville det være så galt? Især hvad angår det sidste, vil jeg spørge hr. Riishøj, om det ville være så dårlig en idé at have en gymnasiestruktur, hvor der blev plads til et filosofifag. Var det ikke hr. Riishøj, som troede, at han på et folketingsflertals vegne kunne tvinge ministeren til at smække religion og oldtidskundskab sammen til et fag, der skulle hedde filosofi? Ja men er det så dårlig en idé at skabe en vis justering af ordningen, så det bliver muligt med et sådant fag?

Med disse fem grunde har jeg vist dokumenteret, at det ikke er en fiks idé, regeringspartierne har fået, når de mener, der skal ske visse justeringer.

Med hensyn til, hvordan det skal foregå, har vi tænkt os at følge lovene og profeterne og al god skik og brug, og vi har tænkt os at inddrage folketinget i nøjagtig det omfang, folketinget selv ønsker. Der blev i foråret, for et halvt år siden, afleveret hele to kulegravningsrapporter. Den model, der kom fra det såkaldte direktoratsudvalg, skulle netop beskrive, hvordan vi kan redde gymnasiets fag i en situation med faldende elevtal, og skulle selvfølgelig bl.a. gøre det under inddragelse af de erfaringer, vi har gjort i forbindelse med alle de forsøg, der har været.